

Ioan M. Bujoreanu

Mistere din București

Frații Lungeni. Grădina Kiseleff. Pădurea Bănesii

Era una din cele mai frumoase diminețe ale lui mai; soarele nu răsărise încă; o lumină roșcată care se desina pe bolta cerului, alungată de razele lui, îi anunța apariția peste un cuart de oră. Totul era în tăcere; zgomotul trăsurilor și al oamenilor matinali nu începuse a asurzi pe leneșii carii deschideau ochii în miezul zilei. Abia dacă se auzea în depărtare neplăcuta ciocănitură a fierărilor. O fereastă a unei case cu două etaje, așezată în mahalaua Gorgani, era deschisă spre a atrage în camera dependentă curatul aer al dimineții. O grădină spațioasă se prezenta vederei aceii fereste, din carea trandafirii și liliacul înălțau în atmosferă mirosul lor dulce și atrăgător; pasărele zburau din arbore în arbore neștiind pe care să aleagă și cum să exprime mai bine, prin ciripiturile lor armonioase, mulțumirea ce simțeau că se regăsesc în acea lună favorită, în care natura radioasă le ascultă cu o vie plăcere. Doi oameni se aflau la fereastă privind în grădină; ei fumau din două ciubuce lungi de lemn de iasomie și sorbeau din vreme în vreme puțină cafea neagră din ceștile ce se aflau dinaintea lor. Unul din acești doi oameni atinsese de al cincizecilea an; părul îi era cărunt; pe întinsa lui frunte nu se zărea nici o încrețitură care să-i numere anii la întâia vedere; talia îi era potrivită, ochii săi verzi erau plini de atracție, gura îi era rumenă și părea că se deschide numai pentru a surîde, obrazul său rotund avea un ce franc și amabil care anunța un om vesel și cumsecade. Celalt era numai de douăzeci și șapte ani; întru toate semăna celui dintâi, se deosebea numai printr-o talie mai regulată și printr-o barbă neagră rotundă ce purta și care era în proporție cu fizionomia lui. Aceștia erau frații Lungeni, carii se iubiseră cu tandreță din cea mai frăgetă copilărie a lor și carii își pierduseră părinții de cincisprezece ani. Cel mai în vîrstă, Ștefan, rămăsese cu îngrijirea și educația fratelui său Matei. Când acest din urmă intrase în al nouăsprezecelea an, Ștefan, cu tot amorul fratern, se văzu silit a se despărți de Matei spre a-l trimite în streinătate ca să îmbrățișeze vreo specialitate, căci dînsul avea de singură ocupație agricultura, ceea ce apucase de la părinți. Matei își săvîrșise studiile în Paris și revenise în brațele fratelui său, licențiat în drept. Lunga despărțire nu răcisese nicidecum aceste două inimi tandre care erau strîns legate.

O lună trecuse numai de la înturnarea lui Matei; ei erau nedespărțiți; la teatru, la preumblări, acasă se aflau împreună; nu era cu puțință să-i întâlnească cineva unul fără altul. Ei ocupau o singură cameră, se culcau și se sculau la ora fixată, aveau aceleași obiceiuri, aceleași mulțumiri, aceleași principii. Seara proiectaseră ca în acea dimineață să-si ia dejunul în pădurea Bănesii, în mijlocul mirosului micșunelelor și ghiocelor, și să petreacă în liniște, căci era zi de lucru și lumea ocupată de interese nu putea să turbure mulțumirile lor filosofice.

- Să ne îmbrăcăm, fratele meu, zise Ștefan lui Matei. Soarele s-a ivit și zgomotul a început să se împrăstie pe toate ulițele Bucureștilor.

- La aceasta mă gîndesc și eu, răspunse Matei sculîndu-se și părăsind fereasta ca să-și lepede halatul de noapte și să-l suplineze cu îmbrăcămintea de zi.

- Eu găsesc totdeauna plăcere la aceste distracții inocente, reluă Ștefan trăgîndu-și cizmele; nu știu dacă și dumneata, Matei, iei parte deopotrivă cu mine. Modul viețuirii dumatiale pariziane trebuie să fi devenit un obicei de care anevoie te-ai putea desface. Am auzit de la cei carii au vizitat acea capitală a lumii că la reîntoarcerea lor aci simțeau dezgust, atît în privința marei deosebiri a clădirilor ce există între acelea ale Parisului cu ale Bucureștilor, cît și în a distracțiilor carii la noi sunt prea restrînse, de vreme ce acolo nu-i ajunge cuiva ani întregi ca să vadă atîtea mii de lucruri frumoase și demne de admirat.

(I. M. Bujoreanu, *Mistere din București*, ed. M. Barbu, Șt. Cazimir, Minerva, București, 1984, pp. 7-8)